SUTARTIS
DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS IR ARMĖNIJOS RESPUBLIKOS TARPVALSTYBINIŲ SANTYKIŲ

Lietuvos Respublika ir Armėnijos Respublika, toliau vadinamos Aukštosiomis Susitariančiosiomis Šalimis:

- pripažindamos kiekvienos Aukštosios Susitariančiosios Šalies neatimamą teisę į valstybinę nepriklausomybę ir pripažindamos tokį valstybės teisinį statusą, koks nustatytas Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1990 metų kovo 11 dieną priimtame Akte dėl Lietuvos Nepriklausomos Valstybės atstatymo ir Armėnijos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos 1990 metų rugpjūčio 23 dieną priimtoje Deklaracijoje dėl Armėnijos nepriklausomybės;

- ketindamos vystyti tarpvalstybinius santykius lygybės, nesikišimo į vidaus reikalus, jėgos nenaudojimo pamatu, be politinio ar ekonominio spaudimo ir reguliuoti ginčytinas problemas, jeigu tokių būtų, sutarimo būdais pagal visuotinai pripažintas tarptautinės teisės normas;

- patvirtindamos savo ištikimybę Suvienytųjų Nacijų Organizacijos Įstatų, Helsinkio Baigiamojo akto bei kitų Saugumo ir bendradarbiavimo Europoje pasitarimo dokumentų tikslams ir principams;

- skelbdamos savo pasiryžimą laikytis tarptautinių normų, įtvirtintų SNO dokumentuose dėl žmogaus teisių;

susitarė :

1 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pripažįsta viena kitą tarptautinės teisės subjektais, suvereniomis valstybėmis, kuriose įvyko 1991 metų vasario 9 dienos Lietuvos Respublikos plebiscitas dėl nepriklausomybės ir rengiamas Armėnijos Respublikos referendumas dėl nepriklausomybės.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja nesiimti veiksmų, kurie gali pakenkti kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies valstybiniam suverenitetui ir tarpusavio santykiuose vadovautis visuotinai pripažintomis tarptautinės teisės normomis.

2 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys politinėms ir kitoms savo piliečių, gyvenančių kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, teisėms užtikrinti sudarys atskirus dvišalius susitarimus pagal tarptautinės teisės normas.

Vienos iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių pilietybės įgijimo klausimai asmenims, gyvenantiems kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, bus sureguliuoti atskiruose susitarimuose, atsižvelgiant į Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių pilietybės įstatymus.

3 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pripažįsta, kad Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių nuosavybės , taigi ir juridinių asmenų bei piliečių nuosavybės, esančios kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir jos jurisdikcijoje, teisinis režimas reguliuojamas Aukštosios Susitariančiosios Šalies, kurioje yra nuosavybė, įstatimdavyste, jeigu kas kita nenumatyta Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių susitarimais.

4 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys plėtos lygiateisį ir abipusiai naudingą bendradarbiavimą politikos, ekonomikos, kultūros, sveikatos apsaugos, ekologijos, mokslo, technikos, informatikos, prekybos, humanitarinėje ir kitose srityse, teiks juridinę pagalbą ir sudarys sąlygas plačiam pasikeitimui informacija.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys mano, jog būtina sudaryti atskirus bendradarbiavimo susitarimus.

5 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys turi tikslą pasikeisti įgaliotosiomis atstovybėmis. Pasikeitimo tvarka ir atstovybių statusas bus sureguliuotas specialiu susitarimu.

6 straipsnis

Ekonominius Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių santykius reglamentuoja susitarimai, numatantys didžiausio palankumo režimą.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys sutarė, jog konkretūs ūkinių santykių, prekybinių mainų, visų rūšių ryšių ir pervežimų mechanizmai bus sureguliuoti atskirame susitarime. Aukštosios Susitariančiosios Šalys nesiims ekonominių priemonių, kurios destabilizuotų kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies rinką, taip pat nedalyvaus panašiuose trečiųjų šalių veiksmuose.

7 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys sudarys tarpvalstybinius susitarimus dėl tarpusavio tiekimų ir paslaugų, vertybinių popierių judėjimo.

8 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys užtikrina transporto tranzitą visais antžeminiais keliais, oro, jūrų ir upių uostais, vamzdynų magistralėmis, esančiomis jų teritorijose.

9 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys, įgyvendindamos savo suverenitetą valstybės saugumo ir gynybos srityje, numato galimybę dvišalio bendradarbiavimo, kuris turi būti nustatytas atskirame susitarime arba sutartyje.

10 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pripažįsta tarptautiniu lygiu suderintų veiksmų tikslingumą tokiais klausimais:

žmogaus teisių gynimo;
dalyvavimo formuojant ir plėtojant pasaulinio ūkio ryšius ir bendrąją rinką Europoje;
informatikos ir ryšių;
dalyvavimo kuriant aplinkos apsaugos ir ekologinio saugumo tarptautinę sistemą;
kovos su organizuotu nusikalstamumu;
dalyvavimo Suvienytųjų Nacijų Organizacijoje ir kitose tarptautinėse organizacijose;
pagalbos teikimo ypatingomis sąlygomis.

11 straipsnis

Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimai pagal šią Sutartį netaikomi santykiams su trečiosiomis šalimis ir nevaržo Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių teisės sudaryti sutartis su trečiosiomis šalimis.

12 straipsnis

Tarp Lietuvos Respublikos ir Armėnijos Respublikos sudarytos dvišalės sutartys ir susitarimai nebus atviri prisijungti trečiosioms šalims, o išplėstinis tokių sutarčių ir susitarimų aiškinimas arba jų panaudojimas įjungti Aukštąsiąs Susitariančiąsias Šalis į bet kokią valstybių sąjungą ar bendriją neleidžiami.

13 straipsnis

Ne rečiau kaip kartą per metus Aukštosios Susitariančiosios Šalys rengia dvišales konsultacijas ir derybas šios sutarties vykdymo klausimais.

Ginčai dėl šios sutarties normų aiškinimo ir taikymo turi būti sprendžiami Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių derybose.

14 straipsnis

Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių pasilieka teisę pareikšti iniciatyvą pradėti derybas dėl tikslingumo tęsti šios Sutarties ar atskirų jos straipsnių veikimą. Šios Sutarties straipsniai gali būti papildomi ar keičiami abiejų Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių sutikimu.

15 straipsnis

Ši Sutartis turi būti ratifikuota. Pasikeitimas ratifikavimo raštais įvyks Jerevane.

Sutartis įsigalioja pasikeitimo ratifikavimo raštais dieną.

16 straipsnis

Ši Sutartis sudaroma penkeriems metams. Jos galiojimas po to savaime pratęsiamas kitam penkerių metų laikotarpiui, jeigu likus ne maziau kaip šešiems mėnesiams iki Sutarties galiojimo laiko pabaigos nė viena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių nepranes, jog ji nori sutartį denonsuoti.

Sudaryta Vilniuje 1991 metų rugpjūčio 14 dieną dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir armėnų kalbomis, ir abu tekstai turi vienodą galią.

Lietuvos Respublikos vardu

VYTAUTAS LANDSBERGIS

Armėnijos Respublikos vardu

LEVON TER-PETROSIAN